Redacţiunea, Administraţiunea şi Tipografia:
BRAŞOVU, piaţa mare Nr 22.
Scrisorĭ nefrancate nu se primescŭ, Manuscripte nu se retrimitu!

Birourile de anuncĭurĭ:
Braşovŭ, piaţa mare Nr. 22.
Inserate mai primescŭ în Viena: *Rudolf Mosse, Haasenstein & Vogler (Otto Maas), Heinrich Schalek, Alois Herndl, M. Dukes, A. Oppelik, J. Danneberg*; în Budapesta: *A. V. Goldberger, Anton Mesei, Eckstein Bernat*; în Frankfurt: *G. L. Daube*; în Hamburg: *A. Steiner*.
Preţulŭ inserţiunilorŭ: o seriă garmondŭ pe o colónă 6 cr. şi 30 cr. timbru pentru o publicare. Publicărĭ mai dese după tarifă şi învoiélă.
Reclame pe pagina III-a o seriă 10 cr. v. a. séu 30 banĭ.

GAZETA TRANSILVANIEI.

ANULŬ LI.

"Gazeta" iese în fie-care ḑi.
Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe unŭ anŭ 12 fl., pe şése lunĭ 6 fl., pe trei lunĭ 3 fl.
Pentru România şi străinătate:
Pe unŭ anŭ 40 franci, pe şése lunĭ 20 francĭ, pe trei lunĭ 10 francĭ.
Se prenumeră la tóte oficiele poştale din întru şi din afară şi la dd. colectori.
Abonamentulŭ pentru Braşovŭ:
la administraţiune, piaţa mare Nr. 22, etagiulŭ I.: pe unŭ anŭ 10 fl., pe şése lunĭ 5 fl., pe trei lunĭ 2 fl. 50 cr. Cu dusulŭ în casă: Pe unŭ anŭ 12 fl., pe şése lunĭ 6 fl., pe trei lunĭ 3 fl. Unŭ esemplarŭ 5 cr. v. a. séu 15 banĭ.
Atâtŭ abonamentele câtŭ şi inserţiunile sunt a se plăti înainte.

Nr. 192. Braşovŭ, Joi 1 (13) Septemvre 1888.

„Originea dualismului în Austria.“

I.

Amŭ reprodusŭ în numĕrulŭ trecutŭ câteva pasage din nisce articulĭ ai fóiei periodice „Revue Bleue“ din Parisŭ, carĭ se ocupă de situaţiunea monarchiei nóstre şi au fostŭ fórte remarcaţĭ în cercurile politice. Acestŭ ciclu de articulĭ a fostŭ scrisŭ din incidentulŭ cunoscutului discursŭ alŭ d-lui Tisza, pronunţatŭ în parlamentulŭ ungarŭ în afacerea participării la esposiţiunea din Paris, discursŭ care, precum scimŭ, a produsŭ o impresiune aşa de rea în Francia.

In numĕrulŭ sĕu din Iulie „Revue Bleu“ vrĕndŭ sĕ esplice rolulŭ ce-lŭ jócă şi influenţa ce-o exercitéză d-lŭ Tisza cu ai sĕi, face o privire retrospectivă asupra embriogeniei, asupra formaţiunei şi a consecinţelorŭ regimului dualistŭ dela noi, pe care o reproducemŭ aicĭ, pentru ca sĕ védă şi cetitorii noştri, în ce mĕsură s'au schimbatŭ vederile Francesilorŭ cu privire la situaţiunea interióră din Austro-Ungaria. Étă ce scrie „Revue Bleu“ sub titlulŭ „Originea dualismului în Austria:“

„Se scie cum s'a formatŭ puterea monarchiei Habsburgilorŭ, aglomeraţiune de state şi de naţionalităţĭ heterogene, care până la începutulŭ seclului nostru a fostŭ confundată în Európa feudală cu imperiulŭ Germaniei şi care, folosindu-se de reminiscenţele romane, şi imitândŭ mai ales Bisanţulŭ, alŭ căruia moştenitorŭ era cu multe titlurĭ, mai alesŭ în ce privesce poporaţiunile Dunărei, acéstă monarchiă a fostŭ destulŭ de tare pentru a aspira şi a pretinde în timpŭ de unŭ secolŭ orĭ două supremaţia asupra întregei Europe. Austerlitz a pusŭ capĕtŭ acestei posiţiunĭ şi a redusŭ pe Habsburgĭ la statele lor ereditare, Insĕ aceste state formézà unŭ grupŭ destulŭ de compactŭ, din punctŭ de vedere alŭ teritorielorŭ şi alŭ poporaţiunilorŭ, spre a constitui una din cele mai puternice monarchii ale lumei“.

„Cele mai frumóse două podóbe ale acestei coróne au fostŭ regatulŭ Boemiei şi alŭ Ungariei, pe carĭ căsĕtorii încheiate cu dibăciă le-au reunitŭ cu domeniulŭ patrimonialŭ alŭ Habsburgilorŭ, însĕ noroculŭ acestorŭ două state dela încorporaţiunea lorŭ cu Austria a fostŭ fórte diferitŭ“.

„Boemia, patria lui Ionŭ Huss, a lui Ziska, a lui George Podiebrad, s'a aruncatŭ la începutul seclului alŭ XVII-lea în turburările rĕsbóielorŭ religióse. Ea şi-a pierdutŭ atuncĭ autonomia sa, şi dela desastrale ce le-a suferitŭ dela acéstă epocă încóce, ea a fostŭ totdéuna tractată ca provinciă cucerită. Bunurile nobilimei naţionale au fostŭ confiscate şi date cavalerilorŭ germanĭ séu curtesanilorŭ puterei victorióse; administraţiunea a devenitŭ germană; în fine limba naţională, proscrisă fiindŭ ca complice a insurecţiunei, a decădutŭ la rangulŭ unei limbe vulgare a norodului. Numai de vre-o jumĕtate de seculŭ încóce, ea s'a ridicatŭ érăşĭ din acéstă cădere, graţiă sforţărilorŭ ómenilorŭ literaţĭ, artiştĭ şi a bărbaţilorŭ de statŭ eminenţĭ patrioţĭ“.

„Cu totulŭ altfelŭ şi multŭ mai norocitŭ a fostŭ destinulŭ regatului ungurescŭ. Cuceritŭ şi nimicitŭ de Musulmanĭ la începutulŭ seculului alŭ XVI-lea, acestŭ regatŭ a rĕmasŭ timpŭ de 150 de anĭ sub jugulŭ otomanŭ. In 1682 Buda şi Pesta erau încă oraşe turcescĭ. Ungaria a fostŭ redobêndită pasŭ de pasŭ de cătră armatele imperiale. Mântuirea ei definitivă nu se datéză decâtŭ dela bătălia din Petrovaradia, adecă dela 1716“.

„Asemenea antecedenţe ar fi trebuitŭ, aşa se vede, sĕ facă pe Maghiarĭ modeştĭ în ambiţiunile lorŭ; se miră omulŭ chiar, că ideа autonomiei lorŭ nu s'a înecatŭ de totŭ într'unŭ asemenea naufragiu. Insĕ, printr'o bizareriă destulŭ de adese aparentă în istoriă, cucerirea străină a servitŭ naţionalităţii ungare ca preservativŭ contra încălcărilorŭ şi chiar contra pretensiunilorŭ celorŭ mai legitime ale puterei centrale. De câte orĭ privilegiele ei erau ameninţate, Ungaria austriacă scia sĕ se înţelégă cu Ungaria musulmană. Tököly, Rakotzy, toţĭ eroii legendarĭ ai Ungariei şi-au cuceritŭ reputaţiunea lorŭ aci conspirândŭ aci legându-se pe faţă cu Turcii în contra Austriacilorŭ, a liberatorilor lor. Graţiă acestei atitudinĭ echivoce, Ungaria a sciutŭ sĕ intimideze mai totdéuna cabinetulŭ de Viena şi sĕ se sustragă veleităţilorŭ absolutiste ale lui Leopold, Iosif I şi Carolŭ alŭ VI-lea.“

DIN AFARĂ.

Privitorŭ la relaţiunile comerciale dintre *Italia* şi *Francia*, secretarulŭ de statŭ italianŭ Ettena a ţinutŭ cătră alegĕtorii sĕi o importantă vorbire. După o telegramă din Roma, Ettena a esplicatŭ desbaterile privitóre la convenţiunea comercială cu Francia, precum şi urmările sĕmţite de amêndouĕ puterile din causa ruperei relaţiunilorŭ economice. Deputatulŭ a pomenitŭ cu óre-care laudă de reserva d-lui Crispi manifestată din incidentulŭ desbaterilorŭ, şi a enunciatŭ susŭ şi tare, că elŭ nici-odată n'a confundatŭ interesele politice cu cele comerciale. Esemplu strălucitŭ despre acésta, ḑice Ettena, suntŭ *Germania* şi *Austro-Ungaria*, carĭ state, deşi în privinţa politică se înţelegŭ fórte bine, totuşĭ diferinţele lorŭ economice, carĭ esistă de 10 anĭ deja, nicĭdecum nu suntŭ aplanate. Cuvintele lui Bismarck rostite în adunarea dela 1876 vorŭ remâné pururea memorabile, ḑice deputatulŭ italianŭ. Bismarck a ḑisŭ, că unŭ adevĕratŭ periculŭ s'ar nasce atuncĭ, decă careva dintre puterĭ ar cere dela Rusia în virtutea concesiunilorŭ politice, avantagii economice. Elŭ arată mai departe, că în urma celorŭ întêmplate, singurŭ Francia e responsabilă şi adauge, că de cincĭ lunĭ de ḑile, de când tarifulŭ generalŭ este în aplicare, importulŭ a scădutŭ cu 142 milióne, pe când esportulŭ numai cu 88 milióne. Italia, ḑice Ettena şi-a deschisŭ alte debuşeurĭ, şi-a construitŭ fabricĭ nouĕ; îi cresce esportulŭ mătăsăriilorŭ şi face sĕ progreseze puterea de producţiune a locurilorŭ plantate cu viţă de vinŭ. In fine vorbitorulŭ declară, că se încrede în productele italiane şi speră că Italia va învinge.

*

Din *Serbia* sosesce, scirea că între *regele Milanŭ* şi fostulŭ sĕu ministru totuşĭ s'a făcutŭ óre-care învoire în Abbazia. Că unde vorŭ duce stările anormale din Serbia şi în ce direcţiune se vorŭ mai desvolta, sigurŭ nu se póte sci. O scire din ḑiarulŭ „*Zastava*“ a născutŭ în mulţĭ nedumerire. Se ḑice adecă în amintitulŭ ḑiarŭ, că *regina Natalia*, care a fostŭ primită cu marĭ simpatii din partea Sêrbilorŭ locuitorĭ în România, ar fi întinsŭ mâna unui emigrantŭ sêrbescŭ (numele nu i se scie) şi i-a ḑisŭ „nu despera în lupta pentru patriă.“ Ér când s'a depărtatŭ, i-a ḑisŭ regina: „La revedere câtŭ mai curêndŭ în iubita nóstră patriă.“ Pressa oposiţională din Sêrbia dă mare însemnătate incidentului acestuia, legândŭ marĭ speranţe de cuvintele ultime ale reginei Natalia.

*

Despre *revolta din Afganistanŭ* „Novoje Vremja“ împărtăşesce cetitorilorŭ sĕi scirea, că totŭ ţinutulŭ de Nordŭ alŭ Afganistanului s'a declaratŭ pentru *Khan-Isac*. Intre cetele sale rĕsboinice şi cele ale lui *Abdurrahaman* s'a întêmplatŭ unŭ atacŭ nedecisivŭ. Fóia rusĕscă crede, că rĕscóla va nasce multe complicaţiunĭ, şi recomandă ca Anglia şi Rusia se împartă între ele Afganistanulŭ. Heratulŭ sub conducerea lui *Isac Khan* sĕ fiă alŭ Rusiei, ér Anglia se stăpânéscă părţile de méḑă-ḑi sub *Abdurrahman*.

FOILETONULŬ „GAZ. TRANS.

ALBUŞICA.

Poveste.

(Urmare.)

Fata apoi cum scăpă
Iute tuga o luă
Şi-'n tufişŭ se cufundă.
Eară blândulŭ vênătorŭ
Ce-o scăpase de omorŭ
Jalnicŭ după ea căta
Pân' din zare o perdea;
Apoi elŭ se apucă
Şi 'n pădure se luă,
Dér pe aicea cum mergea
Ii părea că'lŭ apăsa
Pe inimă-o pétră grea
Că pe fată o lăsase
Şi de mórte o scăpase.
Şi la asta cum gândea
Etă, frate, că-'ntâlnea
Unŭ purcelŭ micŭ păduraticŭ
Unŭ purcelŭ de porcŭ sĕlbaticŭ;
Cum purcelulŭ elŭ zărea
Arculŭ iute-şĭ încorda
Şi spre elŭ îlŭ descărca;
Er săgeata zângănindŭ
Pe purcelŭ bine lovindŭ
Capu-'n două-i despică
Şi pe locŭ mortŭ îlŭ lăsă!..
Vênătorulŭ din elŭ scóte
Mĕrunţişurile tóte
Maiulŭ şi splina luândŭ; —
Apoi fără grijĭ plecândŭ
Cătră curtea 'mpĕrătéscă
Curte mare şi domnéscă
Ca sĕ dea la dómna mare
O deplină 'ncredinţare
Că elŭ tóte a 'mplinitŭ
Precum ea i-a poruncitŭ
Eară Dómna când vedea
Maiu şi splina-'n mâna sa
Socăciţii poruncea
Sĕ le frigă câtŭ mai tare
Sĕ-i-le facă de mâncare;
Apoi multŭ pré liniscită
Mâncă maiu şi splină friptă,
Şi se ospetează bine
Căci gândea acum în sine:
Că singură-i mai frumósă
Tuturorŭ mai drăgostósă!...
. . . .
Frumuşica Albuşică
Prin pădure cum mergea
Singurică vai de ea,
Tótă, tótă tremura
Şi-aşa tare se temea
Câtŭ pe ea o speria
Chiar şi-a frunḑelorŭ şoptire
In a lorŭ lină clătire.
Ea plângêndŭ şi suspinândŭ
Şi prin codri pribegindŭ
Ce sĕ facă nu scia
Ci fugia mereu, fugia,
Peste spinĭ şi prin tufişŭ,
Prin locŭ rĕu şi prin petrişŭ.
Şi prin codru cum fugea
De prin tufe scormonea
Lupĭ şi urşĭ şi fiere rele
Cu agerĭ dinţĭ şi măsele
Dér de ea tóte fugeau
Şi nimicŭ rĕu nu-i făceau...
Pribegi o ḑi întrégă
Albuşica mândră dragă,
Ear pe când se înserа
Ea abia se mai ducea,
Căci marĭ şepte munţĭ suise
Şi totŭ şepte coborîse,
Câtŭ piciórele-i slăbise,
Şi acum abia putea
Sĕ se mişce de-icĭ cole.
Când spre marea ei mirare
Şi spre bucuria-i mare,
Eată că nu-'n depărtare
Vede de-o lumin' o zare.
Ea păşindŭ acum mai tare
Intr'acolo se-'ndrepta
De-unde zarea 'i venia.
Şi spre marea-i bucuriă
Ea zăresce-o căsuliă
De totŭ mândră curăţică
Dér de formă tare mică; —
Spre căsuţă se'ndreptă
In lăuntru se uită
Şi-'n lăuntru se băgă,
Ear de ce aci vedea
Şi mai tare se mira:
Tóte erau micĭ în casă!...
Dér curate şi frumóse,
Tóte erau curăţite
Şi-'n şirŭ mândru rênduite,
Cum nicĭ că se póte spune
Căcĭ erau ca de minune!...
Şi era-'n mijlocŭ de casă
O micuţă, mândră masă,
Ear pe ea erau aicĭ
Şepte tăieraşe micĭ,
Apoi încă rênduite
Erau şepte micĭ cuţite,
Şepte lingurĭ şi furcuţe
Şi-apoi şepte păhăruţe; —
Ear măsuţa cea-'nflorită
Era mândru coperită
Cu o pânză aurită...
Şi érăşĭ ea mai vedea
Cum de fire atârna
Şepte paturĭ mititele
Ca şi şepte legănele,
Cu albe pânze coperite
Ear pe marginĭ aurite....
. . . .
Fetişóra cea frumósă
Multŭ flămêndă şi setósă
In căsuţă cum intră
Iute mi-se apucă
Din totŭ loculŭ de luă
Câte-o mică bucătură,

Călĕtoriile lui Boulanger.

Diarele nu vorŭ sĕ mai înceteze cu scirile ce le aducŭ despre generalulŭ francesŭ. Pressa streină în deosebĭ urmăresce pasŭ de pasŭ tóte mişcările făimosului bărbatŭ, care dă aşa multŭ de lucru republicanilorŭ din Francia. Aşa se dice acum, că Boulanger a ajunsŭ sĕ fiă serbătoritŭ nu numai în Parisŭ ci chiar şi în Germania. Cu câteva dile înainte de asta s'a lăţitŭ vestea, că generalulŭ ar fi călĕtoritŭ peste Colonia în Hamburg, ba s'a semnalatŭ şi aceea, că în 1 Septemvre n. a ajunsŭ acolo. Generalulŭ, se dice, că ar fi petrecutŭ o di în Hamburgŭ, ér după aceea şi-ar fi luatŭ drumulŭ spre Danemarca, Şvedia şi Rusia.

Diarulŭ parisianŭ „Gil Blas" încă în sĕptĕmâna trecută a luatŭ o notiţă în care se dice (ironicŭ), că Boulanger ar avé de gândŭ sĕ se întâlnéscă cu Bismarck. La scirea însĕ, că generalulŭ ar fi în Hamburg, berlinesulŭ „Nat. Ztg" face următórea observare: „Gil Blas" aşadéră îşi póte continua gluma şi póte face alusiune la aceea, că Friedrichsruhe este aprópe de Hamburgŭ. Meritĕ amintire şi aceea, că la timpulŭ sĕu şi Gambetta a făcutŭ călĕtorii prin Germania de nordŭ, ceea ce atuncĭ se numea „călĕtoriă oficiósă în jurulŭ lui Bismarck" şi care ţintea la aceea, ca pe conducĕtorulŭ republicanŭ sĕ'lŭ facă posibilŭ pentru guvernŭ. Gambetta însĕ a combătutŭ scirile acestea cu frasa: „n'am voitŭ decâtŭ se admirŭ frundişulŭ auriu alŭ pădurilorŭ germane." Fără 'ndoiélă că că şi Boulanger află de binevenitŭ timpulŭ, ca sĕ admire frundişulŭ de tómnă alŭ pădurilorŭ germane."

In Parisŭ circulă douĕ versiunĭ privitóre la călĕtoria lui Boulanger. După cea dintâiu generalulŭ, într'adevĕrŭ, *a visitatŭ pe cancelarulŭ germanŭ*, după a doua însĕ elŭ s'ar fi dusŭ în Şvedia ca de acolo sĕ-'şĭ continue calea spre Petersburgŭ, unde se încheie alianţa ruso-francesă.

„Credeamŭ — scrie diarulŭ „Patrie" — că generalulŭ, mergêndŭ în Svedia, face numai unŭ încungiurŭ ca sĕ pótă merge în Rusia, unde a fostŭ cu câteva lunĭ înainte de asta celŭ mai încredutŭ şi mai fidelŭ omŭ alŭ sĕu. Noi nu credemŭ că amŭ strica generalului, séu amŭ pune piedicĭ planurilorŭ sale prin aceea, că vorbimŭ despre călĕtoria lui pe faţă.

Din contră, noi 'i folosimŭ prin acésta fiindcă îlŭ încredinţămŭ că elŭ se va bucura de-o primire însufleţitóre din partea vitejilorŭ Ruşĭ, carĭ aşa de multŭ iubescŭ patria nóstră. Generalulŭ e fórte popularŭ în Rusia şi véda lui nu póte decâtŭ sĕ créscă mergêndŭ la Petersburgŭ séu la Mosceva. Noi trebue sĕ-i spunemŭ francŭ ce dice despre elŭ unŭ corespondentŭ alŭ nostru, că adecă în giurulŭ lui se vĕdŭ cele mai înalte persóne din cabinetulŭ Ţarului."

După care dintre cele douĕ alianţe umblă Boulanger? După cea germană, orĭ după cea rusésca?

Mulţĭ susţinŭ părerea că Boulanger nu caută nicĭ alianţa cu Germania, nicĭ cea cu Rusia, ci că privirile lui ar fi întórse spre apusŭ, către Spania. Foile parisiane însĕ, ocupându-se din adinsŭ de scopurile ce le urmăresce Boulanger prin călĕtoriele sale, care de care vréu se ghicéscă adevĕratele intenţiunĭ ale generalului.

Se va vedé décă nu cumva Bismark se va pomeni într'o di cu alianţa franceso-rusésca!

SCIRILE DILEI.

Cetimŭ în „Kolozsvar" dela 11 Septemvre: „Ura ce o nutrescŭ locuitorii din Turotz-Sânmărtinŭ contra Maghiarilorŭ a ajunsŭ aşa de departe, încâtŭ câţĭ-va din ei au cutezatŭ sĕ *demonstreze contra archiducelui maghiarŭ Iosifŭ* pe timpulŭ petrecerei sale în Turotz-Sânmărtin: In onórea archiducelui Iosifŭ, care fù primitŭ cu entusiasmŭ, séra s'a iluminatŭ oraşulŭ în modŭ strălucitŭ. Faţă cu manifestările de aderinţă sinceră a locuitorilorŭ din oraşŭ, s'a observatŭ, că câţĭ-va panslaviştĭ de renume şi-au lăsatŭ neiluminate ferestrile lorŭ. Ei au declatŭ, că nu vorŭ sĕ se facă părtaşĭ la iluminare, pentru-că *archiducele Iosifŭ este principalulŭ apĕrătorŭ alŭ „Kulturegylet"-ului din Ungaria de susŭ.*" Demonstraţia acésta, scrie „K-r", a scandalisat adêncŭ nu numai pe locuitorii maghiarĭ, ci şi pe locuitorii slovacĭ cu bune simţĕminte din Turotz-Sânmărtinŭ, căcĭ până acum nu s'au prea datŭ asemenea casurĭ, ca cineva sĕ profite de presenţa unui archiduce regescŭ pentru a-şĭ face cunoscute în asemenea modŭ intenţiunile sale antipatriotice."

***

„Biserica şi Şcóla" din Aradŭ inregistréză îmbucurătórea scire, că în vederea *urcării preţului vinarsului* preoţii şi învĕţătorii noştri din unele comune din acele părţĭ au întrunitŭ poporulŭ în adunărĭ şi au luatŭ hotărîrea de a se *abstiné cu totulŭ dela beutura de vinarsŭ* şi a se constitui în *reuniunĭ de moderaţiune.* — Atragemŭ deosebita atenţiune a cetitorilorŭ noştri asupra acestorŭ nobile şi prea salutarĭ esemple pentru a cărorŭ imitare, mai vîrtosŭ fruntaşii poporului nostru de pretutindenea, arŭ trebui sĕ facă continuă propagandă cu cuvêntulŭ şi cu fapta.

***

Petrecerea studenţilorŭ universitarĭ români din Braşovŭ, ce s'a datŭ Sâmbăta trecută în sala Otelului „Nr. 1." din locŭ, a fostŭ de rêndulŭ acesta slabŭ cercetată. Tinerimea şi-a datŭ tótă silinţa sĕ corĕspundă aşteptărei publicului şi, în ceea ce privesce arangiarea, fiăcare a trebuitŭ sĕ rĕmână pe deplinŭ satisfăcutŭ. Petrecerea a fostŭ fórte animată şi ar fi fostŭ şi mai animată, décă publiculŭ românŭ ar fi documentatŭ mai multă interesare faţă de ea, considerândŭ mai alesŭ, că scopulŭ ce-lŭ are în vedere tinerimea nóstră academică prin arangiarea petrecerilorŭ acestora, ce de unŭ timpŭ încóce se dau în fiă-care anŭ, este înfiinţarea unui fondŭ pentru aju torarea studenţilorŭ sĕracĭ dela scólele de aicĭ.

***

Cetimŭ în „România": Bancherulŭ *Iacob Neuchotz* din Iaşĭ se găsesce în ultimele dile de agoniă. Averea, ce va rĕmâné pe urma sa, se evaluéză la 4 milióne. Unŭ testamentŭ există, prin care, între alte multe disposiţiunĭ, se lasă o sumă însemnată orfelinatului Iacob şi Bety Neuchotz, *20 mii francĭ Academiei române* şi câte 5 fr. de orĭ-ce sĕracŭ se va presenta a treia di după înmormêntare.

***

Acelaşŭ diarŭ scrie: *„Activitatea comercială în porturile nóstre* face sĕ înveselécă pe întréga ţéră. Pe fiă-care di se facŭ transacţiunĭ însemnate; pe fiăcare di acele colosale vase cu aburŭ părăsescŭ porturile, încărcate cu diverse cereale, pentru a lăsa loculŭ altorŭ nouĕ vase ce vinŭ sĕ încarce la rêndulŭ lorŭ."

***

Cei doi copii ai viceregelui din Egiptŭ, prinţulŭ moştenitorŭ *Abbai*, şi fratele seu mai micŭ *Mahmet Ali-bej*, Duminecă după amédŭ au sositŭ din Lembergŭ în Budapesta. După ce s'au restauratŭ puţinŭ, au eşitŭ la preumblare prin oraşŭ.

***

Alŭ treilea *congresŭ internaţionalŭ pentru incuragiarea navigaţiunei internaţionale* şi-a deschisŭ şedinţele sale la Francfort pe Meinŭ. Cea mai mare parte din guvernele europene suntŭ representate acolo. Scopulŭ e de a stimula desvoltarea căilorŭ de comunicaţiune mai eftine decâtŭ căile ferate şi mai apte pentru transportulŭ mărfurilorŭ grele şi de mică valóre, d'a studia cestiunile tehnice şi economice de unŭ interesŭ generalŭ şi d'a aduce o înţelegere şi de se va puté o unitate în tipulŭ lucrărilorŭ de artă şi esploatarea căilorŭ navigabile pentru a le asigura unŭ caracterŭ internaţionalŭ. Aprópe 700 persóne facŭ parte din congresŭ; alăturĭ de somităţile sciinţei şi înalţĭ funcţionarĭ, se găsescŭ publicişti, neguţătorĭ şi simpli curioşĭ.

***

„Românulŭ" scrie, că d-lŭ Pirotşanac, advocatulŭ M. S. Reginei Natalia, a sositŭ în Bucurescĭ, pentru a se înţelege cu M. S. asupra mai multorŭ afacerĭ.

***

Diarulŭ din Cracovia *„Czas"* scrie, că pe timpulŭ întâlnirii împĕraţilorŭ la Peterhof, Wilhelm II-lea când şi-a luatŭ adio a disŭ următórele: „Sunt încredinţatŭ, că Franciscŭ Iosifŭ nu se va îndoi despre sinceritatea mea de aliatŭ; cu tóte astea i-am adresatŭ o scrisóre în care „mĭ-am datŭ sémă despre tóte câte s'au întêmplatŭ în Peterhof". Sunt sigurŭ, că l'am liniştitŭ pe deplinŭ şi credŭ că am făcutŭ sĕ tacă vocile acelea, carĭ se nisuescŭ a nasce indoielĭ faţă de sinceritatea mea".

***

Cu privire la *tèrgulŭ de rimătorĭ de la Severinŭ* buletinulŭ direcţiunii din cursulŭ sĕptĕmânei trecute presintă următórea situaţiune: Rîmătorii intraţĭ până la diua de 10 Augustŭ: 8906. Din aceştia 808 s'au vêndutŭ pentru interiorulŭ ţĕrei; 1536 s'au transportatŭ în Austro-Ungaria; 13 au fostŭ ucişĭ, mai rĕmânêndŭ în tĕrgŭ 6549. Preţurile variază între 72 şi 83 banĭ klgr. Sănĕtatea vitelorŭ este escelentă.

***

La *manevrele rusescĭ* din acestŭ anŭ, ce vorŭ avé locŭ în Basarabia, vorŭ lua parte mai bine de 74,000 de soldaţĭ din diferite arme. Ele vorŭ fi comandate de marele duce Niculai Niculaevicĭ. Se dice, că şi Ţarulŭ va asista la ele.

Gimnasiulŭ din Năsĕudŭ.

Raportulŭ alŭ XIX-lea pe anulŭ scolasticŭ 1887—88. Raportulŭ acesta nĭ-s'a trimisŭ dilele trecute; cuprinde 146 pag. formatŭ 8°. In partea primă se află unŭ studiu amĕrunţitŭ asupra importanţei sciinţei meteorologice de Dr. *A. P. Alexi.* Acestŭ studiu cuprinde 94 pagine şi tractéză în specialŭ despre: Insemnătatea meteorologiei, desvoltarea istorică şi folosulŭ ei, precum şi resultatele observaţiunilorŭ meteorologice făcute la observatorulŭ meteorologicŭ ataşatŭ la gimnasiulŭ superiorŭ gr. cat. românescŭ din Năsĕudŭ pe lustra 1883—7.

In partea a 2-a a raportului se află scirile scolastice dela gimnasiu redigiate de directorulŭ gimnasiului *Iónŭ Ciocanŭ.* Din aceste scirĭ notămŭ următórele:

Gimnasiulŭ din Năsĕudŭ s'a deschisŭ la 4 Octomvre st. n. 1863, va se dică în 4 Octomvre a. c. gimnasiulŭ va împlini 25 de anĭ ai esistenţei sale. In aceeaşĭ di anulŭ trecutŭ s'a serbatŭ aniversarea înfiinţărei gimnasiului cu care ocasiune s'a sânţitŭ şi s'a pus pétra fundamentală la noulŭ edificiu gimnasialŭ, a căruia inaugurare se va sĕvêrşi în diua de 4 Octomvre n. c.

In decursulŭ acestui anŭ institutulŭ a fostŭ supusŭ unei visitaţiunĭ detaiate şi scrupulóse din partea ministeriului ungurescŭ de culte şi instrucţiune publică. In causa acésta s'a esmisŭ din partea

---

Câte-unŭ picŭ de beutură;
Astfelŭ ea îşĭ stâmpăra
Fómea mare ce-o rodea,
Se gândĭ apoi spre séră
Drăguliţa fetişóră
Locŭ sĕ dórmă sĕ-'şĭ găsécă
Peste nópte s'odihnească.
Ea spre paturĭ se 'ndreptă
Şi pe rêndŭ mi-le cercă
Care bunŭ ar fi de ea
Şi în care ar putea
Ca sĕ dórmă câtŭ mai bine
Pân' cu zorii diua vine.
Celŭ dintâiu, — i fù prea mare
Er alŭ doilea, — scurtŭ prea tare,
Totŭ aşa şi alŭ treilea
Până chiar l'alŭ şeptelea
Care tocmai bunŭ era
De Albuşica frumuşea.
Lui Dumnedeu se rugă
Şi în patŭ se aşedă

Nóptea décă se lăsasă
Domnii casei vinŭ acasă,
Cei ce casa o domneau:
Şepte micĭ piticĭ erau
Ei în munte băi aveau
Unde diua încetŭ lucrau
Aurŭ şi argintŭ scoteau.
Cum intrară în căsuţă
Aprindŭ şepte luminuţe
Şi se dau lângă mĕsuţă
Ca sĕ cine împreună
Şi sĕ-şĭ facă voe bună
Ca sĕ odichnéscă éră
După lungă osteneală.
Cum luminile ardeau
Şi căsuţa luminau
Ei pe sémă mĭ-o luau,
Că-'n micuţulŭ lorŭ palatŭ
Óre cine a umblatŭ,
Căcĭ nu tóte au aflatŭ
In rêndŭ precum le-au lăsatŭ.
Ei cu toţii'ncepŭ a dice:
— „A fostŭ cineva pe-aice
„Pe-alŭ meu scaunŭ a şedutŭ,
„Caută! locu-i de vĕdutŭ!..."
Din vinuţĭ cine-o bĕutŭ?
Astfeliu décă întrebă
Iute toţĭ în jurŭ cătară;
Celŭ dintâiu se uită 'n patŭ,
Vede-unŭ locŭ mai ridicatŭ;
— „ Dér aicĭ cin' s'a culcatŭ?..."
Elŭ întrebă spĕriatŭ...
Apoi şi alŭ doilea
Patulŭ sĕu când şi-'lŭ cerca
Şi elŭ strigă totŭ aşa:
— „Caută numai, frate, deu,
„Cineva şi-'n patulŭ meu
„Puţinŭ adĭ va fi durmitŭ
„Ec-'aicĭ e mai golitŭ!..."
Şi pe rêndŭ totŭ dicŭ aşa.
Până chiar l'alŭ şeptelea
Ér alŭ şeptelea când trece
Şi elŭ patulŭ sĕ şi-lŭ cerce
Vede copiliţa mică:
Pe frumósa Albuşică
Că pe patulŭ sĕu zăcea
Şi adêncŭ, adêncŭ durmia...
Cum o vede, — trăsăresce,
Inapoi unŭ paşŭ păşesce
Şi la fraţĭ aşa grăesce:
— „ Dómne Dumnedeulŭ meu
„Mare'n lume-i darulŭ tĕu!...
„Haidaţĭ numai, haidaţĭ fraţĭ,
„Dér tăceţĭ şi nu strigaţĭ!..
„Haidaţĭ numai de cătaţĭ
„Ce fetiţă frumuşică
„In a nóstră casă mică
„Dumnedeu din ceriu ne-a datŭ!...
„Vedeţĭ dênsa a mâncatŭ
„Din tăiere; şi-a umblatŭ
„Dragĭ fraţiorĭ la noi prin patŭ, —
„Er la mine s'a culcatŭ!...."
Toţĭ piticii alergară
Lângă patŭ se adunară,
Şi la ea cu dragŭ cătară,
Multŭ de ea se bucurară....
Ei prin casă linŭ umblau
Şi mereu şi-'n cetŭ vorbeu,
Nevoindŭ ca sĕ trezéscă
Pe fiinţa îngeréscă,
Pe copila mititică
Pe frumósa Albuşică.
Er la cină s'aşedară
Şi voioşĭ apoi cinără
Şi beură şi mâncară
Apoi linŭ sĕ depărtară
Şi prin paturĭ se culcară.
Er alŭ şeptelea piticŭ
Dintrĕ dênşii celŭ mai micŭ
Fata-'n patulŭ sĕu lăsă
Eră dênsulŭ se culcă
Lângă totŭ insu-unŭ minutŭ
Pân' ce nóptea a trecutŭ!...

Când de diuă se crepa
Albuşica se treza
Şi amarŭ sĕ 'nspăimênta
Pe piticĭ când 'i vedea.
Eară ei o mângăiau
Vorbe blânde i vorbeau
Şi aşa mĭ-o întrebau:
— „Cum te chiamă fată mică?"
— „Alŭ meu nume-i Albuşică!..."
Le dicea ea suspinândŭ
Intr'unŭ tonŭ dulce şi blândŭ...
Ei apoi ér o 'ntreba
Către ea dicêndŭ aşa:
— „Dér ne spune fată mică,
„Draga nóstră Albuşică,
„Pe-aicĭ cum ai rătăcitŭ
„Cum de-aicea ai venitŭ?"
Eră ea apoi le spuse
Tóte câte le păţise:
Rĕu că'n lume-i a umblatŭ,
Că ea-i fată de'mpĕratŭ!
Şi că maştera sa rea

ministeriului profesorulŭ dela universitatea din Clușŭ, dr. Henric Finaly, care și-a esprimatŭ mulțămirea sa în modŭ laudabilŭ față cu mersulŭ și cursulŭ regulatŭ alŭ învĕțămêntului în acestŭ institutŭ.

In cursulŭ anului școlasticŭ trecutŭ au funcționatŭ la acestŭ gimnasiu 16 profesórĭ. Ca medicŭ alŭ gimnasiului a fostŭ d-lŭ dr. Emilŭ Filipanŭ. Scolarĭ în întregŭ gimnasiulŭ au fostŭ 181, dintre carĭ 145 gr. cat., 25 gr. or. 9 mosaicĭ. Dintre școlarĭ 143 vorbescŭ numai românesce, 19 românesce și unguresce, 10 unguresce și nemțesce, ér 7 vorbescŭ tóte 3 limbile. Promovațĭ au fostŭ 143, repetențĭ 26, potŭ repeți esamenulŭ 10. Dintre părinții școlarilorŭ 95 suntŭ agronomĭ, 57 cărturarĭ, 15 funcționarĭ, 12 industriașĭ. Majoritatea absolută a școlarilorŭ, 112, suntŭ din comitatulŭ Bistrița-Năsĕudŭ.

La finea anului s'au însinuatŭ la esamenulŭ de maturitate 11 scolarĭ ordinarĭ dela acestŭ gimnasiu. Dintre aceștia, 1 a fostŭ respinsŭ cu ocasiunea esamenului scripturisticŭ și relegatŭ la repețirea esamenului după unŭ anŭ, ér 2 dintre cei carĭ au susținutŭ esamenulŭ scripturisticŭ s'au retrasŭ dela esamenulŭ verbalŭ și așa esamenulŭ s'a ținutŭ numai cu 8 scolarĭ. Dintre aceștia 1 a fostŭ reprobatŭ pe 3 lunĭ, 5 au obținutŭ nota de *maturŭ* ér 2 nota de *binematurŭ*.

Intre mijlócele de învĕțămêntŭ ale gimnasiului „Biblioteca Mariană“ consta cu finea anului scolasticŭ 1886/7 din 1397 opurĭ în 2458 tomurĭ, 69 enciclopedii în 343 tomurĭ și 216 opurĭ diverse în 689 tomurĭ. — Biblioteca societății scolarilorŭ „Virtus romana rediviva“ consta cu finea anului din 682 tomurĭ.

Cabinetulŭ naturalŭ cu finea an. 1887—8: în colecțiunea geologică 2945 obiecte, în colecțiunea botanică 1634 obiecte, în colecțiunea mineralogică și geologică 2335 obiecte, în colecțiunea fisică și chemică 227 obiecte. Cabinetulŭ numismaticŭ și archeologicŭ 451 obiecte. Cabinetulŭ pentru desemnŭ: 1545 foi ca modele pentru desemnŭ; 256 foi ca modele pentru caligrafiă, 51 modele de drotŭ, 8 modele de lemnŭ. Cabinetulŭ musicalŭ: 41 instrumente, 194 piese musicalĭ. Cabinetulŭ gimnasticŭ 83 piese.

Societatea scolarilorŭ „Virtus romana rediviva“ are unŭ fondŭ pentru bibliotecă de 1773 fl. 19 cr.

Din diferite fundațiunĭ au fostŭ stipendiațĭ 4 scolarĭ, ér dintre scolarii gimnasialĭ de origine grănițerĭ din fostulŭ alŭ II-lea regimentŭ românŭ de graniță din Ardealŭ au fostŭ ajutorațĭ din fondulŭ scolarŭ centralŭ din Năsĕudŭ în jumĕtatea primă a anului: 87 cu suma de 445 fl. pentru cărțĭ și 53 scolarĭ cu ajutóre în banĭ în sumă de 435 fl., ér în jumĕtatea a doua a anului au primitŭ ajutóre în banĭ 48 scolarĭ în sumă de 395 fl. La olaltă așa dér cu suma de 1275 fl.

Fondulŭ scolarilorŭ morboșĭ, alŭ căruia începutŭ se făcu înainte de 1874, a fostŭ cu finea anului 1887—8 de 3192 fl. 43 cr. Fondulŭ pentru rechisite la scóla de desemnŭ și pentru hârtiă de note la musică 2051 fl. 61 cr. Fundațiunea „Petru Puiu“, alŭ cĕreia scopŭ este de-a procura cărțĭ pe séma bibliotecei mariane și de a ajutora scolarĭ gimnasialĭ: 200 fl. 83 cr. Fondulŭ pentru ajutorarea scolarilorŭ sĕrmanĭ: 576 fl. 47 cr. Depósitulŭ „Teodorŭ Dumbravă“ pentru ridicarea unei crucĭ la mormĕntulŭ lui: 50 fl. 23 cr. Depositul pentru facerea unui stégŭ gimnasialŭ: 460 fl. 1 cr.

Cursulŭ scolasticŭ 1888—9 s'a deschisŭ la acestŭ gimnasiu în 1 Septemvre n. c.

Anunciu și invitatoriu.

La 4 Octomvre st. n. 1888 este ḑiua onomastică a Maiestății Sale Împĕratului-Rege Franciscŭ Iosifŭ I; atuncĭ se împlinescŭ 25 anĭ dela deschiderea gimnasiului superiorŭ gr. cat. românescŭ Franciscŭ Iosifŭ I și totŭ atuncĭ se va sânți noulŭ edificiu gimnasiulŭ în Năsĕudŭ.

Pentru glorificazea acestorŭ momente se vorŭ întocmi în Năsĕudŭ *Sĕrbătorĭ* atâtŭ în preséra, câtŭ și în ḑiua de 4 Octomvre st. n. 1888.

Programa în genere este: serenadă și ovațiunĭ în preséră; sânțirea noului edificiu gimnasialŭ și a stégului gimnasialŭ înainte de amiéḑĭ la 4 Octomvre, apoi predarea și primirea acestora; banchetŭ festivŭ la amiéḑĭ, éră séra balŭ.

Prin acésta se invită cu tótă stima p. t. publicŭ a participa la aceste sĕrbătorĭ.

Cei ce dorescŭ a participa suntŭ rugațĭ, ca pănă la 25 Septemvre st. n. 1888 sĕ binevoiéscă a se insinua la subscrisulŭ comitetŭ pentru a ne sci orienta în privința încortelării și a se declara, décă dorescŭ a participa și la banchetulŭ festivŭ.

Năsĕudŭ, Septemvre 1888.

Pentru comitetulŭ arangiatorŭ:

Ioanŭ Ciocanŭ.

Dela camera comercială.

Liferațiune pentru armata bulgară. Camera de comerțŭ și industriă din Brașovŭ este încunosciințată de către consulatulŭ generalŭ c. r. din Sofia că ministeriulŭ de resbelŭ bulgarŭ a escrisŭ pertractărĭ de licitațiune pentru liferațiunea de diferite articole și materiale precum: postavŭ în diferite colorĭ, pânză, cisme și materialŭ croitŭ pentru încălțăminte, corturĭ, torniste, cești pentru menagiu, porte-patróne, curele etc. Ultimulŭ terminŭ pentru predare este 13/25 Maiu 1889. Vadiulŭ este 5% din valórea ofertei. Caietele cu condițiunile de licitațiă, mostre și descrierile technice suntŭ espuse în biroulŭ ministeriului de resbelŭ bulgarŭ. Se atrage atențiunea celorŭ interesațĭ cu deosebire la normele de liferațiunĭ pentru Bulgaria, ce s'au publicatŭ la 10 Iuniu și 15 Iuliu 1886 în museulŭ de comerțŭ.

Dare de sémă și mulțămită publică.

Tinerimea studiósă din Avrigŭ (comitatulŭ Sibiiului), avêndŭ în vedere starea deplorabilă a *monumentului nemuritorului dascălŭ Georgiu Lazarŭ*, ale cărui osăminte precum sĕ scie suntŭ așeḑate în curtea bisericei române din acéstă comună, și-a ținutŭ de sântă datorință față de unŭ consăteanŭ, omŭ cu însușirĭ atâtŭ de nobile, bărbatŭ atâtŭ de însĕmnatŭ în literatura românéscă, a pune prin arangearea unei petrecerĭ basa unui fondŭ din care cu timpulŭ sĕ se repareze, acopere și îngrădéscă cripta acestui mare bărbatŭ.

Comitetulŭ arangeatorŭ îșĭ ține de cea mai plăcută datorință a face următórea dare de sémă despre suprasolvirile și contribuirile marinimóse, ce au incursŭ pănă în 30 Augustŭ st. n. 1888:

In séra de petrecere s'au solvitŭ la casă ... 52 fl.

Suprasolvirĭ au incursŭ dela următorii domnĭ: Ioanŭ Cândea protop., 50 cr.; Emilŭ Porsché, 50 cr.; Stefan Keserŭ, 50 cr.; Ioanŭ Maximŭ 50 cr.; A. Florianŭ profesorŭ, 50 cr.; Albert Kisch 50 cr.; A. Grünfeld 50 cr.; Bergleiter 50 cr.; Dr. I. S. 3 fl. 50 cr.; N. N. 10 cr.

Comitetulŭ a mai primitŭ prin postă dela următorii p. t. domnĭ: C. C. Dobrescu, profesorŭ (Bucurescĭ) 5 fl.; I. A. de Preda 1 fl.; Ioanŭ Slăvescu 1 fl.; I. B. 1 fl. — Suma totală e 67 fl. 60 cr.

Subtragêndŭ din suma acésta spesele în sumă de 53 fl. 40 cr. resultă unŭ *venitŭ curatŭ de 14 fl. 20 cr.*, care sumă s'a transpusŭ d-lui Dr. Ilie Stănilă, medicŭ cercualŭ, spre manipulare pănă ce acestŭ fondŭ va dispune de suma necesară.

Priméscă pe acéstă cale p. t. domnĭ, — carĭ fiă prin participare, fiă pe altă cale, ne-au învrednicitŭ de binevoitorulŭ sprijinŭ, — cea mai profundă mulțămită.

Comitetulŭ arangiatorŭ.

SCIRĬ TELEGRAFICE.

Viena, 12 Septemvre. La prânḑulŭ de gală datŭ din incidentulŭ ḑilei onomastice a Împĕratului Rusiei, Maiestatea Sa a ridicatŭ unŭ toastŭ în sănĕtatea Țarului. La prânḑŭ au luatŭ parte prințulŭ de corónă Rudolfŭ, archiducele Carolŭ Ludovicŭ și prințulŭ de Wales.

Bucurescĭ, 12 Septemvre. La Te-Deum-ulŭ ținutŭ în biserica ruséscă în onórea ḑilei onomastice a Împĕratului Alexandru alŭ III-lea a asistatŭ și regina Natalia a Sĕrbiei. Deórece pe ḑiua acésta cădea și aniversarea luării Grivițeĭ, capitala română a fostŭ împodobită cu stégurĭ.

Berlinŭ, 12 Septemvre. Apelulŭ electoralŭ alŭ partidei conservative este criticatŭ în modŭ reprobătorŭ de pressa germană.

Guvernulŭ a primitŭ împărtășirea, că conducĕtorii socialiștĭ ai Germaniei, au ținutŭ o adunare secretă în Zürich.

Parisŭ, 12 Septemvre. Ḑiarulŭ boulangistŭ „La France“ anunță că generalulŭ Boulanger se află în Christiania, în celŭ mai rigurosŭ incognito.

DIVERSE.

Călĕtoriile domnitorilorŭ. Pănă în secolulŭ alŭ 18-lea domnitorii nu se obicĭnuiau a face călĕtorii în streinătate, și celŭ multŭ décă făceau călĕtorii prin țerile lorŭ. Astăḑĭ stă lucrulŭ întorsŭ. Domnitorii înainte de-așĭ cunósce țera lorŭ, putemŭ ḑice, vréu sĕ cunóscă streinătatea. Aḑĭ nu mai e lucru de miratŭ, când cutare séu cutare domnitorŭ plănuesce călĕtorii în cutare și cutare țerĭ. Neluândŭ în considerare călĕtoriile împĕratului Fridericŭ încă pe când era principe de corónă, de asemenea cele ale moștenitorului de tronŭ Rudolfŭ în Orientŭ, și marile călĕtorii în jurulŭ pămêntului ale principelui teutonŭ Henric, precumŭ și cele ale împĕratului Brasiliei, de presentŭ se află pe drumŭ următórele persóne domnitóre: Împĕratulŭ Germaniei Wilhelm alŭ II-lea, care din incidentulŭ suirei sale pe tronŭ, a plănuitŭ mai multe călĕtorii în strĕinătate. Împĕrătésa Rusiei tocmai în ḑilele acestea a plecatŭ din Gmunden. In Berlinŭ se află regele Svediei, ér în Danemarca se află părechea regală grecéscă sosită de curêndŭ din Rusia. Părechia regală daneză merge sĕ visiteze pe principele de Wales, după ce va fi visitatŭ pe principele de Cumberland, ér după visitele aceste va cerceta pe monarchulŭ nostru. Leopoldŭ alŭ II-lea, regele Belgiei, de presentŭ se află în Anglia, pănă când fiulŭ regelui italianŭ merge peste Elveția în Belgia. Totŭ în timpulŭ acesta regina Portugaliei Maria Pia, care se află în Francia, după ce va fi isprăvitŭ călĕtoria în Republică, se ḑice că nu-șĭ va uita de copilulŭ ei, care se află în Moscva. Fiiulŭ „Sórelui“ încă se pregătesce la o mare călĕtoriă; sub acesta înțelegemŭ pe regele regilorŭ, pe Nasr-Eddig, șahulŭ Persiei; Ținta călĕtoriei sale e Rusia.

Unŭ băiétŭ fenomenŭ. — La Magalorŭ, lângă Saragosa, în Spania, se află unŭ băiétŭ care pune în cea mai mare uimire pe cei care-'lŭ vĕdŭ. Elŭ nu are încă 9 anĭ și pare unŭ omŭ de 25 de anĭ celŭ puținŭ. Are o înălțime de 1 metru 487 milimetri și cântăresce 64 de kilograme. Forța lui e în raportŭ cu desvoltarea fisică. I se pune în spate o greutate de 113 kilo și alérgă cu ea, la pasŭ gimnasticŭ ca și cum n'ar avé nimicŭ. La fiă-care 6 lunĭ se observă o crescere întreită de mare ca la alțĭ copii. Se prevede că la vrêstă de 26 anĭ are sĕ fiă uriașulŭ pămêntului.

Tăbaculŭ. După ce unulŭ dintre cei mai renumițĭ doctorĭ englesĭ, Sir H. Thomsohn, s'a esprimatŭ nefavorabilŭ contra consumului celui mare de țigărĭ, vine unŭ alŭ doilea savantŭ alŭ Londrei cu o descoperire chemică, prin care constată, că țigările așa numite egiptene și turcescĭ conținŭ o cantitate fórte mare de opium și de alcoloid. Acestŭ „veninŭ fermecătorŭ“ venindŭ în contactŭ cu părțile mai sensitive ale organismului nu póte lucra decâtŭ în modŭ ruinătorŭ.

Cursulŭ pieței Brașovŭ

din 12 Septemvre st. n. 1888

Bancnote românescĭ	Cump.	9.50	Vênd.	9.95
Argintŭ românescŭ .	„	9.46	„	9.50
Napoleon-d'orĭ . . .	„	9.63	„	9.65
Lire turcescĭ . . .	„	10.90	„	10.92
Imperialĭ	„	9.90	„	9.92
Galbinĭ	„	5.70	„	5.72
Scris. fonc. „Albina“ 6%	„	101.—	„	—.—
„ „ „ 5%	„	98.—	„	98.50
Ruble rusescĭ . . .	„	122.—	„	123.—
Discontulŭ		6½—8% pe anŭ.		

Cursulŭ la bursa de Viena

din 11 Septemvre st. n. 1888.

Renta de aurŭ 4%	100.70
Renta de hârtiă 5%	91.05
Imprumutulŭ căilorŭ ferate ungare .	147.—
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ungare (1-ma emisiune) . .	97.40
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ungare (2-a emisiune) . .	—.—
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ungare (3-a emisiune) . .	113.25
Bonurĭ rurale ungare	105.—
Bonurĭ cu clasa de sortare	104.75
Bonurĭ rurale Banatŭ-Timișŭ . . .	104.75
Bonurĭ cu cl. de sortare	104.50
Bonurĭ rurale transilvane	104.40
Bonurĭ croato-slavone	104.—
Despăgubirea pentru dijma de vinŭ unguresců	100.—
Imprumutulŭ cu premiulŭ ungurescŭ	130.40
Losurile pentru regularea Tisei și Seghedinului	125.25
Renta de hârtiă austriacă	81.55
Renta de argintŭ austriacă	82.20
Renta de aurŭ austriacă	110.70
Losurĭ din 1860	139.50
Acțiunile băncei austro-ungare . . .	881.—
Acțiunile băncei de creditŭ ungar. .	306.50
Acțiunile băncei de creditŭ austr . .	315.40
Galbenĭ împĕrătescĭ	5.75
Napoleon-d'orĭ	9.63
Mărcĭ 100 împ. germane	59.40
Londra 10 Livres sterlinge	121.80

Editorŭ și Redactorŭ responsabilŭ:
Dr. Aurel Mureșianu.

Așa tare o ura
Câtŭ, voindŭ ca s'o omóră,
O dĕdu ca pe-o mióră
Sĕ o junghie-unŭ vênătorŭ
C'unŭ cuțitŭ străpungĕtorŭ.
Vênătorulŭ când voia
In ea ferulŭ a-'mplânta
De iertare l'a rugatŭ.
După ce elŭ a lăsat'o
Calea lungă a luat'o
Păn' aicea a sositŭ
La paticulŭ tăinuitŭ.
Cei piticĭ o ascultau
Apoi astfelŭ îĭ ḑiceau:
— „Copiliță frumușică
„Draga nóstră Albușică
„Tacĭ și nu-țĭ mai fiă frică,
„Nimicŭ nu te nĕcăji
„Rĕmâi tu, cu noi sĕ fi,
„Numai dreptŭ sĕ ne slujescĭ
„Casa nóstră s'o grijescĭ
„Sĕ ne facĭ mâncărĭ de masă
„Și sĕ ții curatŭ în casă
„Și-țĭ va fi cu multŭ mai bine
„Ca în lume la oricine!...
„Tu fetiță drăgostósă
„Câtŭ vei fi'n a nóstră casă
„De nimicŭ nu-țĭ fiă frică
„Căcĭ în casa nóstră mică
„Nime nu póte intra
„Décă tu nu li-i lăsa!...“
Apoi ei mi-se gătară
Și la lucru ér plecară; —
Și în bae câtŭ erau
Totŭ de dênsa povesteau
Carĭ de carĭ o lăudau
Și de bine o vorbiau;
Când colea de către séră
Ei acasă se'nturnară
Cina gata șĭ-o aflară
Șĭ-a lorŭ casă curățită
Și pré bine rênduită,
Și multŭ ei se bucurau
Când acésta o vedeau.
Apoi décă ei cinară
Se puseră și se culcară...
Diminéța se sculară
Și de lucru se gătară
Ér pe fată-o sfătuiră
Și cu blândeța'i grăiră:
— „Grijĭ dragă și te feresce
„Capulŭ bine țĭ-lŭ păzesce
„Căcĭ maștera ta cea rea
„După tine va umbla
„Îndată ce a auḑi
„Că aicĭ la noi vei fi,
„Dér tu grijĭ și nu lăsa
„Chiar pe nime'n casa ta!....“
Astfelŭ décă-o sfătuiră
Ei la lucru se porniră....

(Va urma.)

DOI SCOLARĬ

se primescŭ într'o familiă germană cu tótă întreţinerea (costŭ şi cuartirŭ), unde vorŭ fi cu cea mai mare conscienţiositate supraveghiaţĭ şi pentru învĕţarea lecţiilorŭ.

Informaţiunĭ la **Administraţiunea „Gazetei Transilvaniei“.**

147,3—2

Numere singuratice din „Gazeta Transilvaniei“ à 5 cr. se potŭ cumpĕra în tutungeria **I. Gross,** în librăria **Nicolae Ciurcu** şi **Albrecht & Zillich.**

Avisŭ d-lorŭ abonaţi!

Rugăm pe d-nii abonaţĭ ca la reînoirea prenumeraţiunei să binevoiască a scrie pe cuponulŭ mandatului postalŭ şi numerii de pe făşia sub care au primitŭ diarulŭ nostru până acuma.

Tipografia A. MUREŞIANU Braşovŭ.